

[Vivike.]

en præparandklasse på et halvt år, hvor folk uden særlig boglig uddannelse kan forberede sig. Men jeg tror ikke, det er rigtigt, at vi med en forlænget navigatøruddannelse får en dårligere, en ringere rekruttering af navigatører. Jeg vil antage, at mange dæksfolk, som ikke har anden uddannelse end folkeskolen, viger tilbage for at gå ind på navigationsskolen, når de ved, hvilke voldsomme krav der stilles til dem. Jeg tror, vi vil få lige mange, måske flere, navigatører, hvis man indfører en længere uddannelsesetid, hvad jeg mener er påkrævet, også hvis de pågældende fuldt forsvarligt skal kunne sejle skibene.

Ja, med disse bemærkninger skal jeg blot igen understrege, at vi er positivt indstillet over for lovforslagene og håber på en god og en velvillig udvalgsbehandling.

Rimstad: Mit parti er som bekendt ikke udvalgsberettiget, og derfor er jeg nødsaget til her ved første behandling at gå lidt mere i enkeltheder, end nogen af de tidligere ordførere har gjort det. Jeg skal forsøge at fatte mig i så stor korthed som muligt.

Jeg vil begynde med at sige nogle ord om lovforslaget vedrørende søfartsuddannelsen. I dette forslags § 2 står der, at handelsministeren bemyndiges til at oprette forskellige arter af skoler til gennemførelse af den i § 1 nævnte uddannelse. Det er ordet „den“, jeg har hæftet mig ved, for i § 1 nævnes ikke én, men fem uddannelser, alle vidt forskellige og kun med det tilfælde, at de sigter på en senere beskæftigelse om bord i et skib. De fem uddannelseskategorier, som er nævnt, er navigatører, dæksmandskab, kokke og hovmestre, maskinmandskab og radioekspedienter, og de er alle fem vidt forskellige både i deres art og i deres indhold.

Når ministeren derfor i § 5 foreslår nedsettelse af ét søfartens uddannelsesråd, så er i hvert fald mit parti af den opfattelse, at det snarere burde være fem forskellige råd eller måske et råd bestående af fem klart adskilte sektioner, der hver for sig har de beføjelser, som er tillagt rådet ifølge ministerens forslag i § 5, stk. 3 og 4. Vi mener, at det for de enkelte grupper, navigatører, dæksmandskab, kokke og hovmestre, maskinmandskab og radioekspedienter, kan være af stor betydning, at det ikke er én og

samme mand, der som formand skal bedømme behovet inden for de forskellige uddannelsesarter. Det må her være rigtigt, at man som formænd vælger folk, der er godt inde i det pågældende fag eller den pågældende uddannelse.

Vi er derudover af den anskuelse, at et arbejdsdygtigt råd ikke bør være for stort. Hvis uddannelsesrådet skal være fælles for alle fem retninger, opstår der en betydelig risiko for, at nyordningen ikke fungerer effektivt. I lovforslagets bemærkninger har jeg ganske vist noteret mig, at det er tanken, at uddannelsesrådets forretningsorden skal fastsættes således, at der bliver mulighed for i fornødent omfang at nedsætte underudvalg. Jeg mener imidlertid ikke, denne hensigt og dens realisation er tilstrækkelig begründelse for at samle hele den nødvendige rådgivning for ministeren i et stort og alt for uarbejdsdygtigt råd.

Vi finder heller ikke, at rådets sammensætning som foreslået i princippet kan være rigtig. Det er anført, at de øvrige medlemmer ud over formanden skal omfatte repræsentanter for de interesserede organisationer inden for søfart og rederi. Denne formulering er efter vor mening for ubestemt. Vi er enige i, at rådets medlemstal ikke skal angives, men i lighed med, hvad der gælder lovforslaget om Søfartens Fællesråd, bør der i dette lovforslag indføjes en bestemmelse om, at rådsmedlemmerne ligeligt skal repræsentere de søfarendes og rederens organisationer. Vi lægger megen vægt på dette forhold; vi mener ikke, at rådet eller de pågældende råd kan nå frem til hensigtsmæssige resultater, uden at dette krav til rådets sammensætning er opfyldt.

Hvad angår uddannelsesrådet, vil jeg i øvrigt nævne det hensigtsmæssige i, at rådet får lejlighed til at udtale sig om de kvalifikationer, der i henhold til lovforslagets § 22 skal kræves af lærere og undervisningspersonale.

I § 4 bestemmes det, at direktøren for søfartsuddannelsen fremtidig alene skal forestå driften af de skoleskibe, som staten råder over og vil komme til at råde over. Vi mener, det må være rigtigt, at denne drift stadig forestås af et skoleskibsråd som øverste, afgørende instans, hvor navigatørorganisationerne og rederne sammen har hovedindflydelsen, og heri er der jo